

kast og det nærværende, skulde jeg dog henlede Opmærksomheden paa, at Udkastet har været forelagt i Folkethinget baade i næstforrige, og i forrige Sessjon. Der foreligger ikke nogen i Folkethinget vedtagen Beslutning, men kun en Udvalgsbetænkning; men der er i denne Udvalgsbetænkning et Punkt, der er meget indgribende, og hvis Folkethinget slutter sig til det nævnte Udkast, vil der derved fremkomme en bestemt Møbsætning mellem Regjeringens og Landstingets. Anskuelse paa den ene Side og Folkethingets paa den anden. Jeg troer, at det kunde være vigtigt at hvinge dette Punkt paa Dmtale for at høre, om der her i Thinget skulde være Stemning derved. Det er under de tidligere Behandlinger her i Thinget ikke kommet frem. Det er den Deel af Folkethingets Udvalgs Betænkning, der som Norm for Afstandsbestemmelsen sætter Afstanden fra Naboens Grund og ikke Afstanden fra den nærmest liggende Bygning. Man vil let see, at det er en indgribende principiel Forandring. Jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig, at der er al Anledning for Landstinget til at blive ved sin tidligere Beslutning, og det glæder mig at see, at Regjeringen i saa Henseende er enig med Landstinget. Justitsministeren har i Motiverne udtrykkelig udtalt sig om det, og jeg kan hertil henholde mig; jeg skal endnu kun paaberaabe mig et Moment, som jeg troer maa komme i Betragtning, og det er det, at vi ved at tage Afstanden fra Grunden til Norm aldeles forlade det Udgangspunkt, hvorpaa alle de øvrige Foranstaltninger i saa Henseende i Lovudkastet ere grundede; de ere nemlig grundede paa, at den ene Bygnings Nærhed ved en opstaaet Udebrand afstedkommer Fare for den anden. Men det forekommer mig nu, at vi ved at forlade Bygningsafstanden og gaae til Grundafstanden komme heelt bort fra, hvad der ligger til Grund for selve disse Foranstaltninger.

Den ærede Justitsminister udtalte ved Sagens Forelæggelse, at han haabede, at Udkastet, efter nu i to Aar, at have været under Behandling, dog maatte blive ført til Ende i denne Sessjon. Jeg vil ogsaa haabe det, men kan dog efter Sagens Antecedenter ikke Andet end

nære nogen Tvivl derom. Skjøndt jeg under andre Omstændigheder ikke vilde have anseet et Udvalg for nødvendigt, fordi jeg, som alt berørt, formener, at Landstinget i det Væsentlige kan slutte sig til Udkastet, foreligger dog den Omstændighed, at Sagen har været behandlet i det andet Thing og der er undergaaet temmelig betydelige Forandringer, og dette synes mig at maatte være et Motiv til at drøfte Sagen nøie her, og det saameget mere, som Folkethingsudvalgets Indringer vare stillede ikke til det her i Landstinget i sin Tid vedtagne Udkast, ligesom heller ikke til det nærværende, men til et tredie, der blev forelagt i forrige Sessjon, og som vel i det Væsentlige slutter sig til dette, men dog i enkelte Dele er forskjelligt derfra. Det er imidlertid ikke Landstingets Skyld, at denne Sag saalænge er for. Jeg udtaler dette uden derfor at ville rette nogen Anke imod Andre, men kun for at værge paa Landstingets Vegne. Da Sagen første Gang blev forelagt her i Thinget i 1857, i den 9de Sessjon, saavidt jeg huffer, blev Sagen allerede vedtagen ved 3die Behandling den 18de November, og dette skyldtes fornemlig et meget æret Medlem, som vi desværre i denne Sessjon maae savne her i Salen; det gif Herfra til Folkethinget, men blev ikke færdigt; i forrige Sessjon blev i Folkethinget forelagt et nyt Udkast, som ikke kom længere end til en Udvalgsbetænkning. Jeg vil dermed kun antyde, at Landstinget i sin Tid har gjort Sagen saa hurtig færdig, at der ikke kan ramme det nogen Bebreidelse for, at Sagen har været under Behandling i to Aar.

Besk. Med Hensyn til en Ytring, som den ærede sidste Talefremførte, skal jeg tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger; min Tanke var, og jeg troer ogsaa, jeg udtalte den, at i et saadant Anliggende, i et saadant Lovforslag som det nærværende, hvor der nødvendigviis maa findes saa mange detaillerede Bestemmelser, var det næsten umuligt, at der ikke maatte være Flere, som havde Bemærkninger at gjøre om et eller andet Punkt. Det var ingenlunde Meningen, og er det ingenlunde, at jeg vilde tænke mig Lovforslaget omordnet.